

Ходилъ въ Свищовъ, продалъ житото и се връща. На сжщото мѣсто, гдѣто се билъ спрѣлъ търговецътъ на отивание, се билъ скрилъ единъ хайдутинъ съ приготвена пушка, който чакалъ да мине търговецътъ.

Избавената мравка била на дървото и като узнала, че хайдутинътъ се готви да убие избавителятъ ѝ, спуснѣла се отъ горѣ, залѣпила се на вѣждата му и чакала. Щомъ хайдутинътъ се наготвилъ да грѣмне, мравката го силно ожилила и той трѣпнѣлъ отъ болка, испуснѣлъ пушката за да се запази отъ мравката. Слѣдъ истърванието пушката грѣмнѣла, но неповрѣдила на търговецътъ. До като хайдутинътъ грабнѣ отъ ново пушката да ѣх напѣлни, търговецътъ избѣгнѣлъ, съобщилъ на полицията и убиецътъ билъ хванѣтъ. Като го распитали за всичко, той исповѣдалъ, че мравката му попрѣчила да направи убийството.

— Това ще бѣде тази мравка, която спасихъ, си помисли търговецътъ и ѝ поблагодари въ душата си.

За туй недѣйте мисли, дѣца, че стореното добро се забравя и че по-малкитѣ отъ насъ немогѣтъ ни направи добро. Почитайте ги, защото тѣ могѣтъ ни стори таково добро, каквото ние, може би, да не сме срѣщали въ живота си.

Милашка Петрова.

